

Vlčí léto a XXV. Letní expedice Vlků

Vrcholem celoroční klubové činnosti mladých Vlků ve Velkých Pavlovicích je, jak jinak, společný letní tábor. Letní táboření se jmenuje už tradičně **Letní expedice Vlků**. Tím se rozumí expedice za poznáním a dobrodružstvím. Ta letošní už byla 25. ☺

Samotné LEV v údolí Višňového potoka předcházelo několik kondičních vycházek i s přespáním v okolí Pavlovic. Zkoušeli jsme různé nové součásti výstroje a též nové tváře v našich řadách se na pochodech sžívaly s pravidly pobytu v přírodě ve vlčí společnosti tzv. Pochodovými zvyky. Také jsme uskutečnili dvě víkendové brigády přímo na tábořišti. Bylo třeba vykopat latrínu, vyrobit dvě nové sady tyčí pro naše stany týpí (celkem 26 smrkových tyčí v délce nejméně osm metrů) a také pokosit a uhrabat louku.

V pátek 18. července shromáždíme inventár a zavazadla u Vlka doma. V poledne vše nakládáme na nákladák a sami vyrážíme vlakem do Boskovic a dále autobusem do obce Okrouhlá. Odtud za necelou hodinu pochodu přicházíme na louku. Ještě do večera vyrostou na tábořišti dvě indiánská týpí, dva zubříky (repliky staroslovanských příbytků), kuchyň a jídelna. Táboření může začít.

Den na vlčím táboře a vlastně i na všech ostatních woodcrafterských táborech. Začíná kolem sedmé hodiny ranní, kdy ohnivec kmene obchází s bubínkem tábor a bubnováním budí táborníky. Ti se sejdou na určeném místě a den přivítají ranní písní. Poté následuje ranní rozcvička osobní hygiena úklid ve stanech a společná snídane. Den je rozdělen na několik částí. Prostor tak dostane Čotokva – lesní škola, v níž se učíme praktickým dovednostem jako je práce s pilou a sekerou, vaření, výroba provazů z přírodního materiálu, stavba stylových stanů i přístřešků z celt atd. Zaujala nás i správná výroba luků a šípů a také stavba a použití initi – indiánské sauny. Učíme se nejen rozdělat oheň pomocí jediné sirky, nebo křesadlem, ale také třeba vykopat ohniště rozdělat oheň, uvařit na něm guláš a pak po sobě zahladit veškeré stopy včetně několika ohnišť.

Denně si také protáhneme tělo při nějakém sportiku (oblíbená je házená, ragbíčko, ručníkbal, nebo třeba lukostřelba) a v druhé části tábora i čas na společné zážitky při celotáborové hře. Ta letošní nás zavedla na pláň severní Ameriky a umožnila nám nahlédnout do chodu života v táboře prérijních indiánů.

Podnikáme průzkumné výpravy do okolí a na nich se učíme o stezkách zvěře a o ochozech zvěře. Poznáváme stromy i kytky. Nouze o dobrodružné okamžiky není při bojovkách jako je Dobývání tábora nebo Šátkovka. V paměti nám zůstane určitě i noční Hra světél, s napínavou soutěží pochodní. A snad nejdéle v paměti zůstane Lov králíků. Osobní odvalu ale i zodpovědnost si táborníci prověřili při nočních hlídkách. Večery trávíme u společného ohniště, kde se nejen hodně povídá, ale i hraje na kytaru a tak je možnost a čas naučit se pár nových písniček ze zpěvníku co pro nás připravila Míša. Dost prostoru mají všichni táborníci i na plnění podmínek Orlich per ze Svitku březové kůry. Dvacet čtyři kliků, Setonův běh – prověření rychlosti a mrštnosti, Poznávání deseti listnatých stromů, Setonova hra (zkouška postřehu a paměti), Štelba ze vzduchovky na krabičky od sirek, Táborové vaření, Výroba provazu z přírodního materiálu... bylo toho hodně, co se dalo provést, vykonat uskutečnit.

Samostatnou kapitolou zůstává určitě i kuchyně. Naše polní kamna s nastavitelným ohništěm. Na nichž se dá výborně vařit a též grilovat. Výborná zemní pec, v níž pečeme nejen králíky, kuřata či selátko, ale též buchty, chléb a dokonce i pizzu. A též soustava kotlů... No, skoro jako v pekle. ☺ Vyzkoušeli jsme si v malých skupinkách vaření guláše. Jindy zase velkovýrobu přesňáků. Mezi dospělými není nouze o dobrovolníky, co denně podniknou výpravu pro čerstvou pitnou vodu, nebo pro maso uložené v mrazáku nedaleké hospůdky.

Na konci celého táboření prověřila znalosti mladých Vlků závěrečná hra. Na více než čtyřhodinové cestě prověřili táborníci své stopařské schopnosti, odvalu a fyzické síly v klání se strážci a též svůj úsudek a důvtip při vyhodnocování indicií vedoucích k dalšímu bodu na velké cestě za pokladem. Ten, velmi dobře ukryt pod ohništěm na starém tábořišti, obsahoval nejen spoustu pochutin, ale i velmi kvalitní nože Opinel s dřevěnou rukojetí, na niž má každý táborník vypálené své jméno. Nejlepšími hledači pokladů se nakonec ukázali být Kosan a Štěpán.

Poslední noc tábora patří tradičně Výročnímu sněmu kmene. Sněmoviště ozdobené vlajkami vlčích rodů. Ohnivec vyvolávající a zvoucí jednotlivé rody a pak i hosty do sněmoviště. Posvátný oheň zažehnutý pomocí třecích dřev. Slavnostní hranice zapálená pochodněmi ve jménu Síly, Pravdy, Kráasy a Lásky i na počest Velkého ducha.

Po zahájení Sněmu odstoupilo staré náčelnictvo a v následné volbě bylo zvoleno nové. Poté bylo přistoupeno k přijímání nových členů kmene mezi nimi i pěti mladých účastníků pravidelných úterních schůzek ve sklepení Ekocentra Trkmanka (Emy Petráskové, Tondy Sříteckého, Štěpána Fůkala, Tomáše Kosíka a Miloše Mádlu). Poté následovalo dlouhé předlouhé přiznávání Orlich per za vykonané skutky. A po nich rokování o tom co se podařilo a co by stálo za to provést. Na povídání navázalo zpívání a sněmování ukončila obřadní píseň kmene Omaha.

LEV nebyla určena jen pro poměrně úzký okruh dětí z Velkých Pavlovic, ale pro celý woodcrafterský kmen Vlků. Na louce postupně vyrostlo osm týpí, čtyři zubříky a čtyři zálesácké stany, v nichž tábořili děti i dospělí z Velkých Pavlovic, Brna, Veverské Bítýšky, Němčiček, Bořetic, Vrbsice, Nových Mlýnů a Březí u Mikulova. Celkem se na táboření zúčastnilo přes šedesát táborníků.

Zkušeným a zoceleným táborníkům poslední den tábora stačily pouhé dvě hodiny intenzivní práce, aby zabalili veškeré osobní věci i samotný tábor, naložili jej na vůz, který nám sponzorsky půjčila firma Zahradnictví Rubáš Žabčice a vydali se ke svým autům či na autobus. „Expedice uběhla nějak rychle.“ Na tom se shodli všichni kdo semnou jeli později vlakem do Velkých Pavlovic. Nedá se však dělat nic jiného, než-li se těšit na výpravu na konci prázdnin a také na pravidelnou úterní klubovou činnost v Ekocentru Trkmanka.

Jara Suský

Velkopavlovičtí účastníci XXV. Letní expedice Vlků

Vaření kotlíkového guláše (zleva Maty, Viky a Jácha)

Pohled do tábora Vlků

..